

திருவாய் எனக்குண
திருவடிக் கீழோர் தலைமெறைவே!

(ମୁହଁବ ପରମନାତମା)

அந்தக் கிராமத்திலே புழ்ஷ்டத் வைத்தியனாதர் ஒருவர் இந்தார். அவரைத் தேடி நோயாளர் ஒரு வரி சென்றார். எதிரே ஒரு சிறுவன் வந்தான். “கமீபி! வைத்தியநாட்ருடைய வீட்டுக்கு வழி யெது?” என்று கேட்டார் அப் பெரியவர், மையன் “ஹேரே இந்த வீதி யாற் செல்லுங்கள். முதல் வீடு அனுருடையது” என்றார். உடல் நோயைத் திரப்பதற்காகச் சென்ற அப் பெரியவர், வீட்டுக்கு வழியெது என்று கேட்டதை பெரிப் அடித்தம் இருக்கின்றது. வீடு என்றால் மோட்சம் என்று மொராக்குத்துண்டு. உடல் நோயையும் டயிர்க் குறு நேய்யும், தீர்த்த நிரந்தரமான இனப் பிலைக்கு வைக்கும் இறைவனுக்கு, வைத்தியநாளன் என்ற பெரும் பெயரொன்றுண்டு, ஞானசம்பந்தர் எனக் குழங்கை அங்க் கட்டிய அன்பு நெரி வீட்டுக்கு வழி குகுக்கும் நெரி, எந்த ஒரு ஏழை என்றாலும் டனம் படைக்கவரேன்றாலும் வழில், மழை, பனி, காற்று என்னும் இயற்கையில் இந்து தமிழைப் பாதக கிக்காது குடிசைபோ, மாளிகையோ கட்டிக்கொள்கிறார்கள். அதற்கும் வீடு வாசல் என்ற சொற்றெர்கள் எமக்கு எதத்தீராமும் இறுதியில் காகிய புராவர்த்தினங்கள் நான் னுள் ஒன்றியை முத்தி நிலைப் பட்டுபொழுதம் கழுத்திக்கொண்டேயிருக்கின்றன எனலாம்.

திந்க உயிர் இருக்கிறதே! அது தங்கியிருக்கும் இலம் உடப்புதான் உயிர் இந்த கூடம்மை ஒந்தாள் விடப்பெறியவை பே கிரை. பிரிந்த பின் நிரந்தரமான வீசு ஒரு சூரி இதற்கு கே ஸ்ரூபம் என்பதை, வள்ளுவர் கூடடுகிறார்

“புக்கிள் அமைந்திக்கிற தொல்லோ உடப்பினுள்
தச்சில் இருந்த உயிக்கு”

ஏன்னுண்ணும் இருப்பதேவர் விட்டைப் 'புக்கில் என்றார். ஒதுக்கிந்து ஒட்டுக் டித்தனம் நடங்கும் வீ-எட் துச்சில் என்றார். புக்கில் என்பது முத்து ஸ்தானம் என்பர் மணக்குவார். புக்கிலாவது மோட்டும் என்பர் பரிசொர். உலகத்து அளவிற்கு காலமெல்லாம், அவ்விரந்து யாக்கக்கண் தோறும் பிறந்துப, இறந்தும் உழன்று தீரித்தற்றுக் கரணமாய், பேரவை நீக்கும் உணரவு பெறுவதற்குக் கூர்சுவம் இபற்ற வேண்டும். என்ற உண்ணேயை வள்ளுவர் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

ஒது வீசி கட்டுவதென்றால் இலகுஊன காரியமல்ல. இன்றைய நாட்களில் பல்லாயிரக் கணக்கான சூபாயைக் கொட்டினாற்றின் வீடு உறுப்படும். அக்காலத்திலோ வீசி கட்டுவதென்றால் நான்கு தூணை நடவடிக்கைம், நல்நடவடிக்கை வளைவதைத்துக் கை ராம்களைப் பின்னதுதுக், சாலாக்கக்களைப் பரவுவார்கள். தென்னகிற்றில்லோ வைக்கோலினுமேர ஜெந்து விட்டால் விடாகாது. நான்கு புறமுஞ் சுவரெழுப்பிமுன் வாசல் என்றும் பின்வாசல் என்றும் வைத்து, காற்றும், வெளிச்சமும் புகக்கூடியதாகச் சுள்ளங்களைப் பொருத்துவார்கள். சுவரை அழுத்தம் திருத்தாக மெழுகிக், முனித், துடைத்து, வைத்திருந்தாற்றுள் விட்டில் இலட்சம் சொலிப்பாள். அங்கே பாம்போய்விடு.

இவ்வாழே இந்த மனித கடவும் ஒரு வீத்தான். அதனுள் குடியிருப்பு து உயிர். இறைவன் இந்த வீட்டை உயிர்க்கு உறையிட்டாகக் கடிக்கொசுத்தி ருக்கான் கடவு கட்டுவதானுலும் கூட நாம் கட்டும் வீட்டுக்குக் கேள்வியான அத்தனை அங்கங்களும் வேண்டும். ஆனால் மனி ன் கட்டும் வீட்டுக்கும் ஆண்டவன் அதைகி ரற வீட்டுக்கும் வேறுபாடுகள் என்னுடைய வீட்டு கடவுள் இரண்டு காலை நாட்டினார். இரு கைகளை அமைத்தார். எலும்புகளைச் சல்லகைகளாகக் கீழமூட கொண்டு பிழைத்தார். ஒடுக்களுக்கீடா ஓரைக்கோ பதிலாக தலைசத்துண்டங்களைப் போட்டு வேப்பித்தார். மண்ணும். நீரும் இல்லாமல்; சினமும் குருதியும் கொண்டு முடினார். கேலே தேவைப் போர்த்தார். ஏழ யஞ்சல்களுடன் முன் வ யில் பின் வாயிலுமாய் ஒண்ணுளை ஒன்றை வாசல் வைத்தார். இந்த அழகான வீட்டை அமைத்து உயிராகிய மாப்பிள்ளைக்கு ஆசகாட்டி உள்ளே குடியிருத்தி விட்டார். கடவுள் கெட்டிக்காரர் என்ற பூப்பர் அடிகள் கூறுகிறா.

கூல கொடுத்து இருங்க ஏற்றிக்
 கழிந்தாற்று இறைச்சி மேற்று
 தோல்படுத்து உதிர் வீர
 கவரெடுத்து இரண்டு வாசல்
 ஏவுவுடைத்தா அமல்த்தக்கு
 ஏழுகா லேகும் பண்ணி
 மான் கொடுத்து ஆவைவத்தார்
 என்னால்து கூட வரே

மாமதுக்க காடனுடு
வெளியேயிருந்த பார்த்தால் ஏன்ன அழகான எழு
திலை காட்டு பார்க்கப் பகட்டாகிறுக்கிறது. (அளகும்)

ஸ்ரீலଙ୍କା ଆହୁମକ ନାଵଲାରିଙ୍

(୨ ଶୁମ ପକିତତ୍ତୁ ବଣାରସି)

(2 ஆம் பகுத்தினு வளர்ச்சி

மாதும்பாயிஷேகம்

வேதிக்கைகளின் பொருட்டுப் போடாத செலவழித் தலை யொழித்து, சிவபங்கி மான்களும் பண்ணே டோதவல்லர் மூரகிய ஒதுவார்கள் பல்வர நிலோ தித்துப் பூா காலத்தும், உச்சவ காந்தத்தும் கணக்கிடந்திருக் ட்லோமஞ் சிலிர்பிப் ஆண்டு அருவி சொய்ச் சாக்கருமாகிய தமிழ் வேதத்தை ஒதுவித்தலும் சைவப் பிரமாணர்களை சிவோகித்து வரும் தோறும் கடவுள்கள் மகிழ்மையையுடை புண்ணிய பாவங்களையும் அவற்றின் பயங்களையும் கடவுள் ஏழிபடும் முறைமையையுட குறித்துச் சனக்கந்திரகுப்போதிப்பித்தலும் சொய்சார்களாயின் அறியாமை நீங்கும், பவந்தேயும், புண்ணியம் வளரும், சிவ ஏத்தி தழை கும். மாதமும் மஞ்சிபெய்பு, பஞ்ச மொழி யும், சென்னைநோய் குன்றை. உலகம் டய்யும்” ஆறுமுதநாலைர் அவர்கள் சௌசசமய சரமாக்குறித்துள்ளவை இருபத்து நான்கு கட்டளைகளாய் அமைந்துள்ளன.

பாதிரிமார் பட்டாலையில் படிப்பி கும் காலத்
தில் கிறிஸ்தவர் சைவத்தை நக்குவதற்குச் செய்த
குழ்க்கி னோ அறிந்து வைவுப் பிரசங்கங்கள் மூலம்
அவற்றினை நீக் கூர. அத்தனைப் பஞ்சமா பாதகங்
க்கொப் பற்றியும் உப்பொருட்களைப் பற்றியும் மற்றும்
ஆயைத்தேர்னாம். விரசங்காத்தால் ஆகிய சைவ
செய் தத்து ஸங்களைப்பற்றியும் பிரசங்கங்கள் வாசி
லாக விளக்காரர். தனது ஆசிரியப் பதவியை உத-
றிததான், வான் ஹூர்பண்ணை வீல் சைவப்பிரகாச
வித்தியாகவையைத் தாபித்தம் கருவி நூல் கொடும்.
செய் நூல்களையும் முறையாகக் கற்பித்துவந்தார்.
அச்செய்ந்தெரசாலை நிறுவி சமய நூல்களை வீலிட-
டார், மாற்பு கணச் சமயத்திலைகளைத் துண்டுப் பிரா-
க்ரங்கல் மூலம் வெளியிட்டார். கிறிஸ்தவர் செய்த
சைவதூசனங்களுக்கு விஷட்யாக சுப்பிரமேந்தம்,
மித்தியாவத நிரகனம், சைவதூசன பரிகளும்
என்னும் நூல்களை வீளியிட்டு உடலியேதாடு சல்ல
ஹுக்கந்தசாமி கோயிலுக்கு அருகிலே மடலையம்
பித்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஒதுவார்களை வரவதை
மூத்து அருட்பாடல்களைப் பண்ணேடு பாடச் செய்
கார் உல்லார்த்திருவிழாக் காலத்தின்போது ஒது-
வ ச்களைக் கொண்டு திருமுறைகளை ஒதுவித்தும்,
கோயில்களிலைபவியிநம் வழக்காத்தை ஒழிக்கச் செய்
தும் ஆயங்களை ஆகம முறைப்படி அமைக்கவும்
பூசை முதலியன நேரகாலம் தவறாது நடவடிக்கையும்
வழிசெய்வித்தார்.

கருமம் கைகூடக் கணபதியைக் கை தொழுவாம்
 விக்கினங்கள் அடைக்கி
 ருக்கும் மிதி இனத்தக்கு
 ஸ்ரோதனம் வேண்டியன்
 விசாயப் பெருமானை
 விரதமிருத்த ஏச்சிக்க
 வேண்டும் என்ற தீப்பெரா
 முத நாவலர்ஜூபா எங்கள்
 மதியிலை பூவுடம்புடன்
 இருப்பரே இத்து இட
 ததுச் சொல்லுவர்,

முர்த்தங்களில் ஒன்று விகா
 யர் வடிவம் என்ற உண்டு
 கற மட்டும் உணர்த்து
 முற்படாற் போதும்;

சிவ சத்தியினின் ரூப
 தோன்றும் சிகையமுர்த்து
 ம விநாயகரை வேண்டிய
 வங்கு விசேஷத்து முன்
 ஓர்கள் தோத்திரங்கள்
 சொல்லிப் பணிநிர்காகன்

புராண ஏரலாறு காட்டி ஒற்றைக் கொப்புடை
இவ் விரதத்தின் இன்றி காரி என்ற சொல்லும்
யமையாமலைய எடுத்துச் சொடுத் தோறுது பதியே
சால்ல வேண்டிய தலைவீ. இதுவரை உணர்கின
தெவுடி நுழைவ ந்திருச்சு நள் (கீழம்). (வளரும்)

சமுக சேவை ... | நாவலர் ஜயா விழா
 (அமு பக்கத்து வளர்ச்சி) பத்ரி: நாவலர் அருப்புக்கா
 விழாவும். வாதங்கள்

அத ஒரு புறம் திருக்கெ
இன்னென்று நாக்கம் இவ்
வழியாகச் செய்யலை செய்
பவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்
கிறத.

சங்குப்பிட்டி இறங்கு
துறை பயணஞ் செய்தவா
ரை இறக்கச் செய்தும்
துறையாகிவிட்டத. நீங்கீ
பாயும்விளையாட்டிற்பறிசி

செய்தவர்கள் மட்டும் வள்
எத்திலிருஷ் கரைகிலை
சரலாம். மற்றைவோரு
க்கு ஆபத்து ஏந்த நேரம்
விளையும் என்று சொல்ல
முடியாது. ஒழுந்தைகள்
காப்பினர்கள் வரேயுதிபர்
எல்லோரும் தீவிகப்பும்
திசிலும் உள்ளவர்களாய்ப்
யணம் செய்வேண்டும்.
(நூலாகி)

பருத்தித்துறை - செல்லன்டை ஸ்ரீ பதித்ரகாவி அம்பாள் கோவில் காசு கும்பாபிடேஷன் 2-12-1983 வெள்ளிக்கி முடிமை காணிந்தபெறும். சிவஸ்ரீ க. சிவபாரதசுந்தரக் குருக்கள் பிரதம சிவாச்சாரியராகக் நடாத்துவார்.

யாழ். நல்லூர் டடக்கு
அருள்மிகு சந்திரசேகர
வி னு ய க ராலய பெருங்
வதைப் பெரு விழாவும் -
பஞ்சமுக அர்ச சனை யு ம
கார்த்திகைதி திவங்கள் 5 ம
நாள் (21-11-83) திங்கள்
ஆரம்பமாகியது. கர்த்த
கைக் 23 ம் நாள் (3-12-83)
வள்ளிக் கிழமை வரை
இன்மும் மாலை 6-30 மணிக்
க்கு ஆரம்பமாகும்; 9-11-83
காலை 9 மணிக்கு சஜை
குரசம்மாராட்டிலவும் ஆரம்
பமாகும் என பீி சந்திர
கீகாரவினுயர் ஆய ஏற்று
காவற்றுமுனினர் தெரிவிக்
கிண்றனர்.

நாவலர் குருபூசை
—०—
“இலக்கண வினாவிடை”
வெளியீடு

வண்ணை - சா ந் தை யா
யடம் ஸ்ரீ கற்பக விநாய
கர் கோவில் சைவ சுமை
அபிச்ருதிக் கழகத்தின
ரால் டாத்தபெறவிருக்க
கும் காவலர் திருப்புசைவிமா
வில் அவரால் இயற்றப்
பட்ட “இலக்கண வினா
வினா” என்றும் நூலில்
நல்லை ஞானசரபாத்தி ஆகிற
னம் ஸ்ரீஸ்ரீ குருமகாசந்த
திதானம் அவர்கள் கண
ஷவிப்பட்டி வைக் கப்பிடு
று. முதற் பிரதிகை
சிவதர்மவள்ளல் ச, கனக
ராசா யெற்றுக்கொள்ளார்,

நாயன்மார்கட்டில்

நாவலர் பெருமான் குரு
பூர்ச் சாமி. நாயக்மார்
கட்டு பூர் திராஜ ராசேஸ்
வரி - பேர்ச்சியம்பாள் ஆலை
யந்தில் 27 - 11 - 83 குறிப்
ருக்கிமுமை மாஸின் நிகழும்.

யற்று. ரா. சைவசமய
அபிவிருத்திக் கழகமும் -
அ. இ. திருமூரை மன்றமும் - நாவலர் தர்மப்பாது
காப்புச்சபையும் இணைந்து
இவ்வழாவை ஏற்பாடுசெய்-
துள்ளனர், விசைட்டுசை,
ஆராதனை, கூட்டுவழிபாடு,
சொற்பொழி ஆகியன
நிகழ்வு. —

பிள்ளையார் கதை

ய-ம் வண்ணை பீர் பனி
றிக்கேட்டுப் பின்னாயார்
கோயிலில் விநாயகர்
வஞ்சு விரதத் தை முனி
னிட்டு 21-11-83 திங்கம்
கிழுமை தொடக்கம்
10-12 83 சனி கிழுமை
வரையும் தெய்மூர் மாலை
6-30 மணி தொடக்கம்
விசேட அபிஷேகமும்
பூசையும் பிள்ளையார்
கைதைப்படிப்பும் சிறப்பாக
நடைபெற்று வருகின்றது:

Fri. 4, 11, 18, 25-11-83

INDIVIDUAL OPINION
IS ABSOLUTELY
IMPORTANT

This wonderful world has acquired some fantastic notions about what is popularly called sovereignty. One such belief seems to be prevailing at the present juncture when great efforts are being made to solve the Tamil Problem. Without mincing our words we pose this question. How is the point of view of the contending parties to be ascertained?

Here again the conventional practice of confining all discussions within the convenient circle of recognised Parties and their leaders, stands exposed to severe criticism. Certainly recognized Parties bear a representative character. By reason of this conception such parties and their recognized leaders do possess the authority to discuss problems and suggest solutions. However, could it be said that this exclusive method is comprehensive enough to determine the fate of a people!

Where the problem is one that affects the people as a whole and the proposed solution has to be examined by the people themselves, any attempt to arrive at decisions by talks among leaders only, cannot satisfy the aspirations of the people.

If, however, the modern method of a referendum on a particular question is accepted as sufficient guaranty of the validity of public opinion, then the question of the scope of the survey arises.

In the present context of the solving of the Tamil Problem, what has to be determined by the direct decision of the people concerned is the proposed substitute for SEPARATION.

Thus, the referendum must, in the first place, be taken to ascertain the views of the Tamil people on the suggestion for a Regional Council or a Provincial Assembly, or any other defined organization. The result of this survey has then to be examined at a Round Table Conference of recognized Parties. Such a

7-11-82ல செவ்பிளன் கூபை நடத்திய சமயபாடுப் பரிட்டையில்
அகில இலங்கைப் பரிசு

தங்குப்பதக்கம் பெறுவோர்

செல்வி. மு. ஜெயகௌரி செல்வி. ஜோ ஞானமொழி
வகுப்பு - 10 வகுப்பு - 9
மாது/வேங்கட மகளிர்க்கலூரி மாது/இந்து மகளிர் கலூரி

செல்வி. பா சுபாவினி
வகுப்பு - 8
மாது/திருக்குமேபு கண்ணியா
மட்டு.

Now The Need Is
FOR A
Navalar Type Leadership

The Maha (महा) Day the goal of which is aptly of the Hindu month of Kartigai reminds us of the patriotic leadership of a great soul who devoted every hour of his daily routine to the service of his mother-tongue Tamil and his traditional Faith Saivism.

Tamil Akam has known this great hero for his Himalayan efforts to maintain the pristine glory of both Tamil and Saivism and to educate the people of this land in the true perspective of worldly life,

method would ensure the participation of the people in general in the determination of their future.

The proposed Jaya-wardene Solution seems to be in the nature of a hurdle race where several obstacles have to be cleared before the final goal is reached. We wonder whether in such circumstances, the final point could be reached.

Leaders of the recognized parties of the Tamil people must accept the fundamental right of the individuals to express their opinion in the context of a political solution. Political parties may even argue that all those elected representatives who have lost their representative character by voluntarily giving up their seats in Parliament should go before the Tamil people and have them recognized as their representatives at a Gallup opinion poll conducted by the Tamil People.

Thus, the referendum must, in the first place, be taken to ascertain the views of the Tamil people on the suggestion for a Regional Council or a Provincial Assembly, or any other defined organization. The result of this survey has then to be examined at a Round Table Conference of recognized Parties. Such a

Delivery from devi-
lry is what the people of Tamil Aham are yearning for; such liberation cannot be realised except by the means so very lucidly defined and detailed by the Great Navalar

Lip service, tall talk, playing to the gallery, like whispering tongues, spoil the truth and only make the misery more miserable.

The Navalar tradition of service is based on spiritual awareness, much the same as another great Leader of his century, Mahatma Gandhi had adopted with admirable acceptance by the whole world.

Navalar was not for the mischievous world. So was Gandhi. They set out on a voyage of discovery of the Truth, and in that ambitious and determined course lived the life of a true devotee of Sanethana Dharmam.

Non-killing was to Navalar and Mahatma Gandhi an article of faith. Hence the non-violent movement. Vegetarianism was not a catchword for them; they were strictly uncompromising in feeding their bodies with only pure food. Thus their thoughts had been pure. Yes we need the Navalar-type leadership now.

The patriotic fervour of Navalar was conspicuously in evidence when he championed the cause of the

Tamil People in their nomination of a Representative to the Legislative Council. His choice was obviously Shri Pon. Ramanathan who lived, as all the world knows, true to the traditions of Tamil Leadership and placed Tamil and Hinduism prominently to be understood the world over. The champion Leader of the Tamil People had occasion to refer to the Great Navalar in the deliberations of the Legislative Council as the champion Reformer of the Hindus.

ANXIOUS
MOMENTS FOR ALL

The plight of the people just at present is becoming more and more terrible. Every one is experiencing an anxious uncertainty, yet the Cisim is made by the Authorities that everything is back to normal conditions.

The hopeless condition of those who had in the past been in receipt of salaries, pensions, alimentary allowances, destitute's allowance and similar monthly payments is an indication of the fact that these recurrent disbursements are being blocked by robbers that are cleverly designed and competently effected by confirmed criminals.

The repeated robberies in the premier Post Offices resulting in the loss of several millions of rupees all legitimately due to be paid to Public Servants, Pensioners and others in similar categories, only indicate the helplessness of the officials from whose custody the large sums of moneys are forcibly looted. It looks as if the Authori-

ties have abandoned the payees to the inevitable plight of forced poverty.

How then can the Government say that law and order are being maintained!

The declaration of a state of Emergency and its extension every month have not at all made any difference in the matter of the security of the public for whose benefit the state of Emergency is said to exist.

All the atrocious activities of the criminal elements have not made the Authorities sit upon remedial and preventive measures to halt this methodical march of crime.

It is being freely stated by the Authorities that other modes of payments are being considered! How long will this state of suspense continue?

What difficulty is there for payments to be made by money orders cashable at the nearest Post Office by stages so that at no time would the Post Office have to handle large sums of money or what prevents the Authorities from making these payments by cheques?

Displaced employees, refugees, aged pensioners, (contd., in page 3)

வாழ்ந்திக் கார்பா குளை
மலையாறு ஏரை குளை
கோத்தை குளையாறு
நால்முறை ஏரை குளை
நீற்றுவில் குளை மலை
மலையாறு ஏரை குளை
கிள்ளை ஏரை குளை.

Printed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalana Sabha, Jaffna, at their Saiva Prakasa Press 450, K.K.S. Road, Vannarponnai, Jaffna. (Telephone No. 22356) on Friday, 4.11.18, 25-11-83

Editor in Chief:
R. N. Sivaprasam

